Advies van het Comité van de Regio's over het „Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten"

(2007/C 51/02)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

Gezien het Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (COM(2005) 646 final — 2005/0260 (COD)),

Gezien het besluit van de Raad van 7 februari 2006 om het CvdR overeenkomstig art. 265, eerste alinea, van het EG-Verdrag, over dit voorstel te raadplegen,

Gezien het besluit van de CvdR-voorzitter van 16 februari 2006 om de commissie Cultuur, onderwijs en onderzoek met het opstellen van een advies ter zake te belasten,

Gezien Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EEG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997,

Gezien het CvdR-advies over de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's — De toekomst van het Europese audiovisuele regelgevingsbeleid ([1]) (CdR 67/2004 fin) ([2]),

Gezien het CvdR-advies over het Vierde verslag van de Commissie over de toepassing van Richtlijn 89/552/EEG — Televisie zonder grenzen ([3]) (CdR 90/2003 fin) ([4]),

Gezien de resolutie van het Europees Parlement over „Televisie zonder grenzen" (2003/2033(INI)),

Gezien het Vijfde verslag van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de toepassing van Richtlijn 89/552/EEG „Televisie zonder grenzen" (COM(2006) 49 final),

Gezien de Zevende mededeling over de toepassing van de artikelen 4 en 5 van Richtlijn 89/552/EEG („Televisie zonder grenzen"), zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG, gedurende de periode 2003-2004 (COM (2006) 459 final),

Gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de interoperabiliteit van digitale interactieve televisiediensten op grond van COM(2004) 541 final van 30 juli 2004 (COM(2006) 37 final),

Gezien de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, de Europese elektronische-communicatieregelgeving en -markten in 2005 (11e verslag) (COM(2006) 68 final),

Gezien het door de commissie Cultuur, onderwijs en onderzoek op 20 juni 2006 goedgekeurde ontwerpadvies (CdR 106/2006 rev. 2), (Rapporteur: de heer LAMBERTZ, minister-president van de Duitstalige Gemeenschap van België (BE/PSE)),

Overwegende het volgende:

1. Sinds de uitvaardiging van de „Televisie zonder grenzen" (TZG)-richtlijn in 1989 en de wijziging ervan in 1997 is de technologische ontwikkeling voortgeschreden. Met name digitalisering en convergentie van media nopen tot aanpassing van de huidige regelingen. In de toekomst wordt het mogelijk om digitale inhoud via verschillende kanalen te verspreiden teneinde ontvangers op om het even welk eindapparaat een breed assortiment aan informatie en amusement te bieden.

([1]) COM(2003) 784 final.
([2]) PB C 318 van 22 december 2004, blz. 30.
([3]) COM(2002) 778 final.
([4]) PB C 256 van 24 oktober 2003, blz. 85.

2. Het recht moet derhalve met deze ontwikkelingen meegaan, alleen al om mededingingsdistorsies tussen de klassieke televisiediensten en andere mediadiensten te voorkomen. Het Comité van de Regio's en het Europees Parlement hebben herhaaldelijk hun steun betuigd aan de bijstelling van de richtlijn in het licht van de structurele veranderingen en technologische ontwikkelingen en om de invoering van basisvoorschriften voor alle mediadiensten gevraagd.

3. De audiovisuele media zijn van doorslaggevend belang voor het behoud van de culturele diversiteit en de ontwikkeling van een pluralistische samenleving in Europa. Daarom moeten de Europese regelingen zodanig worden geactualiseerd dat de verdere positieve ontwikkeling van deze media wordt mogelijk gemaakt en ondersteund. Media spelen voor het behoud van de regionale en lokale culturele verscheidenheid en identiteit een grote rol. Daarnaast dragen regionale en lokale media bij tot de verspreiding van relevante inhoud en dikwijls ook van minderheidstalen.

4. Het gevarieerde aanbod aan elektronische diensten waarmee de gebruikers momenteel op uiteenlopende wijze en voortdurend worden geconfronteerd, heeft tot een veranderde perceptie van commerciële communicatie geleid. Daarom moeten de kwantitatieve reclamebeperkingen van de richtlijn op de juiste wijze worden geactualiseerd. Middels bepaalde kwalitatieve beperkingen moet er echter wel voor worden gezorgd dat de voor de democratische wilsvorming op nationaal en regionaal niveau onontbeerlijke redactionele en programmatische onafhankelijkheid van de audiovisuele mediadiensten gewaarborgd blijft. Ook dient voldoende rekening te worden gehouden met jeugd- en consumentenbescherming;

heeft tijdens zijn 66e zitting op 11 en 12 oktober 2006 (vergadering van 11 oktober) het volgende advies uitgebracht:

1. **Standpunten van het Comité van de Regio's**

Het Comité van de Regio's

De uitbreiding van het werkingsgebied van de richtlijn

1.1 De uitbreiding van het werkingsgebied van de richtlijn verdient bijval. Gezien de toenemende convergentie is het terecht om alle mediadiensten bij de ondersteuning van Europese en onafhankelijke producten, alsook betreffende het recht op korte verslaggeving over gebeurtenissen van openbaar belang aan minimumnormen betreffende bescherming van minderjarigen en menselijke waardigheid te onderwerpen.

1.2 Het Commissievoorstel gaat in dit verband echter niet ver genoeg. Gegeven de technische convergentie, die steeds vaker tevens in inhoudelijke convergentie resulteert, acht het Comité het nodig om de TZG-richtlijn nog platformonafhankelijker te maken en deze om te vormen tot een regeling die alle elektronisch verspreide inhoud met bewegende beelden omvat.

1.3 Het Comité pleit ervoor dat mediadiensten waarvoor naast klank of tekst ook bewegende beelden worden gebruikt, worden onderworpen aan de minimumnormen inzake de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid, en dat deze niet uitsluitend stroken met handelsrechtelijke regelingen als de richtlijn betreffende de elektronische handel.

Het getrapt stelsel van voorschriften

1.4 Het getrapte stelsel van voorschriften op basis van het onderscheid dat de Commissie maakt tussen lineaire en niet-lineaire audiovisuele mediadiensten, verdient met het oog op de keuze- en sturingsmogelijkheden van de gebruikers bijval. Het verdient aanbeveling dat alle audiovisuele mediadiensten aan bepaalde basisnormen moeten voldoen.

De lidstaat van uitzending

1.5 De Commissie houdt terecht vast aan het land-van-oorsprong-beginsel (toezicht door de lidstaat van uitzending). Het Comité vindt echter wel dat de lidstaat van ontvangst maatregelen moet kunnen nemen wanneer een aanbieder van mediadiensten zijn activiteiten uitsluitend of overwegend op het gebied van een andere lidstaat richt dan de lidstaat van waaruit wordt uitgezonden.

Mechanismen voor zelfcontrole

1.6 Het Comité schaart zich achter het voorstel van de Commissie om zelfcontrolemechanismen in te voeren en de lidstaten ertoe op te roepen om desbetreffende regelingen te stimuleren.

1.7 Uit bevoegdheidsoverwegingen zou het echter bij deze regeling moeten blijven. Met het oog op culturele verscheidenheid en subsidiariteit moet van verdere inhoudelijke voorschriften voor de nationale en regionale zelfcontrolemechanismen worden afgezien.

Het recht op korte nieuwsverslagen

1.8 Het Comité betuigt zijn steun aan het voorstel om, ten behoeve van grensoverschrijdende informatie en ongehinderde toegang tot informatie, een recht op korte nieuwsverslagen in te voeren. Een dergelijk recht draagt in hoge mate bij tot meningsverscheidenheid en grensoverschrijdende berichtgeving over belangrijke evenementen in andere regio's. Ook draagt dit recht bij tot de verdere gelijkschakeling van TV-regelingen met de dienaangaande binnen de Raad van Europa gesloten overeenkomst.

1.9 Het Comité wijst er andermaal op dat dit recht vooral ook voor in minderheidstalen uitzendende organisaties moet gelden.

De bevordering van Europese en onafhankelijke producties

1.10 Voorts stemt het Comité nadrukkelijk in met het behoud van het quotasysteem dat dient ter ondersteuning van Europese producten. Deze dragen namelijk echt in hoge mate bij tot behoud en ontwikkeling van regionale identiteiten. Wel is het wenselijk dat dit systeem strikter en uniformer wordt toegepast.

1.11 Bovendien acht het Comité het noodzakelijk dat de lidstaten erop toezien dat ook de onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van niet-lineaire mediadiensten, voor zover haalbaar en met passende middelen, de vervaardiging van en toegang tot Europese en onafhankelijke producties bevorderen.

De reclamebepalingen

1.12 Het Comité vindt dat de versoepelingen m.b.t. de in dit richtlijnvoorstel voor het eerst toegestane productplaatsingen te ver gaan. Ook al wil de Commissie zulks in artikel 3, nonies, lid 1, tegengaan, dan nog brengt dit forse risico's voor de redactionele onafhankelijkheid met zich mee.

1.13 Voorts zijn de regelingen van artikel 11 (inzake het tijdvak tussen reclame-uitzendingen) en van artikel 18 (beperking van de reclametijd) niet meer adequaat. Daarom stelt het Comité voor om de kwantitatieve reclamebepalingen voor aanbieders van lineaire diensten verder te versoepelen.

1.14 Mocht worden besloten tot schrapping van deze regelingen, dan dient met het oog op jeugd- en consumentenbescherming te worden verboden dat kinder- en nieuwsprogramma's door reclame worden onderbroken.

1.15 Daarnaast wordt aanbevolen dat van de regeling betreffende afzonderlijke spots („deze dienen een uitzondering te blijven") op objectieve gronden mag worden afgeweken.

De onafhankelijkheid van de nationale regelgevende autoriteiten

1.16 De voorgestelde onafhankelijkheid van de nationale regelgevende autoriteiten verdient bijval, maar de vormgeving van het toezicht op de media dient een zaak van de lidstaten en in voorkomend geval van de regio's met wetgevende bevoegdheden te blijven, met name wanneer er sprake is van een intern op pluralistische leest geschoeide openbare omroep.

2. **Aanbevelingen van het Comité van de Regio's**

Aanbeveling 1

Punt 2, nieuwe formulering van art. 1, onder a)

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
2. Artikel 1 wordt vervangen door:	2. Artikel 1 wordt vervangen door:
„Artikel 1	*„Artikel 1*
In deze richtlijn wordt verstaan onder:	In deze richtlijn wordt verstaan onder:
a) „audiovisuele mediadienst", een dienst in de zin van de artikelen 49 en 50 van het Verdrag met als hoofddoel de levering van bewegende beelden met of zonder geluid ter informatie, vermaak of educatie aan het brede publiek via elektronische communicatienetwerken in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad".	a) „audiovisuele mediadienst", een dienst in de zin van de artikelen 49 en 50 van het Verdrag met o.a. als ~~hoofd~~doel de levering van bewegende beelden met of zonder geluid ter informatie, vermaak of educatie aan het brede publiek via elektronische communicatienetwerken in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad, inclusief begeleidende teletekst. Niet onder deze richtlijn vallen kansspelen met een geldbedrag als inzet, inclusief weddenschappen en loterijen."

Motivering

Juist vanwege de technische convergentie, die in toenemende mate ook in inhoudelijke convergentie resulteert, is het ondoelmatig om zich uitsluitend op die mediadiensten te concentreren die hoofdzakelijk zijn gericht op het verspreiden van bewegende beelden (al dan niet met klank). Vooral ook met het oog op onvervalste mededinging is het beter om alle mediadiensten met bewegende beelden aan de minimumnormen van artikel 3 quinquies — nonies te binden. Zulks in de eerste plaats omdat er sprake is van toenemende grensvervaging tussen mediadiensten die hoofdzakelijk zijn gericht op het, met of zonder geluid, aanbieden van bewegende beelden, en mediadiensten waarbij bewegende beelden, al dan niet met geluid, een nevenfunctie vervullen (elektronische pers of radio-omroep via internet). Ook valt niet te wettigen waarom mediadiensten die naast bewegende beelden goeddeels op klank of tekst zijn gebaseerd, niet zijn onderworpen aan de minimumnormen inzake de bescherming van minderjarigen en de menselijke waardigheid, maar uitsluitend dienen te stroken met handelsrechtelijke regelingen, als de richtlijn betreffende de elektronische handel.

De voorgestelde richtlijn dient zich ook uit te strekken tot teletekst die audiovisuele mediadiensten begeleidt. Teletekst valt namelijk nu reeds onder de huidige richtlijn en moet derhalve expliciet vermeld worden in artikel 1.

Verder dient, in lijn met de richtlijn inzake elektronische handel en met het oog op onder meer de openbare orde en consumentenbescherming duidelijk te worden bepaald dat regelingen ter vergemakkelijking van grensoverschrijdende activiteiten niet voor alle gokspelen gelden. Kansspelen worden niet uitdrukkelijk genoemd in de richtlijn; het valt echter niet uit te sluiten dat dienstverlening met betrekking tot gokken onder de richtlijn komt te vallen door de uitbreiding van het werkingsgebied tot niet-lineaire audiovisuele mediadiensten. In artikel 1 zou onder a) derhalve een zinsnede moeten worden opgenomen die analoog is met artikel 1 (5) van de Richtlijn inzake de elektronische handel, waarin zaken die niet onder de richtlijn vallen worden opgesomd.

Aanbeveling 2

Punt 2, nieuwe formulering van artikel 1, onder c)

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
„c) „televisie-uitzending", een lineaire audiovisuele mediadienst waarbij een aanbieder van mediadiensten beslist op welk moment een bepaald programma wordt uitgezonden en het programmaschema vaststelt;"	„~~c)~~ ~~„televisie-uitzending", een lineaire audiovisuele mediadienst waarbij een aanbieder van mediadiensten beslist op welk moment een bepaald programma wordt uitgezonden en het programmaschema vaststelt;~~ Lineaire dienst (incl. televisie-uitzendingen): een audiovisuele mediadienst die bestaat uit het voor de eerste keer al dan niet gecodeerd uitzenden van televisieprogramma's ten behoeve van een onbepaald aantal mogelijke televisiekijkers aan wie ongeacht de uitzendtechniek op hetzelfde moment dezelfde beelden worden gezonden of doorgegeven."

Motivering

Dank zij de rechtspraak van het HvJ over de term „televisie-uitzending" kan het begrip „lineaire dienst" nauwkeuriger worden gedefinieerd. Zie voor het onderscheid tussen lineair en niet-lineair overigens ook par. 5 van de toelichting bij het Commissievoorstel (doc. COM 2005/646) en de voorbeelden in de considerans van het „non-paper" van de Commissie van februari 2006.

Aanbeveling 3

Punt 2, nieuwe formulering van artikel 1, onder h)

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
„h) „sluikreclame", het vermelden of vertonen van goederen, diensten, naam, handelsmerk of activiteiten van een producent van goederen of een aanbieder van diensten in programma's, indien dit door de omroeporganisatie wordt gedaan met de bedoeling reclame te maken en het publiek kan worden misleid omtrent de aard van deze vermelding c.q. vertoning. Deze bedoeling wordt met name geacht aanwezig te zijn indien de vermelding c.q. vertoning tegen betaling of soortgelijke vergoeding geschiedt;"	„(h) „sluikreclame", het vermelden of vertonen van goederen, diensten, naam, handelsmerk of activiteiten van een producent van goederen of een aanbieder van ~~diensten~~ een audiovisuele mediadienst in programma's, indien dit door de omroeporganisatie wordt gedaan met de bedoeling reclame te maken en het publiek kan worden misleid omtrent de aard van deze vermelding c.q. vertoning. Deze bedoeling wordt met name geacht aanwezig te zijn indien de vermelding c.q. vertoning tegen betaling of soortgelijke vergoeding geschiedt of wanneer een product, dienst, naam, merk of activiteit op ontoelaatbare wijze wordt belicht. Een dergelijke belichting is ontoelaatbaar wanneer deze niet wordt gerechtvaardigd door de redactionele vereisten van het programma, met name betreffende de uitbeelding van de werkelijkheid."

Motivering

Nu het toepassingsgebied wordt verruimd, is het logisch dat het sluikreclameverbod voor alle aanbieders van audiovisuele mediadiensten geldt en niet alleen voor omroeporganisaties; dit moet dus in artikel 1 (h) worden aangegeven.

De definitie van sluikreclame onder (h) zou moeten worden aangescherpt door te verwijzen naar punt 33 van de interpretatieve mededeling van de Commissie over bepaalde aspecten van de bepalingen van de richtlijn „Televisie zonder grenzen" inzake reclame (kenmerken van agressieve praktijken). Door de voorgestelde toevoeging aan artikel 1 (h) wordt duidelijker onder welke strenge voorwaarden de levering toegestaan is van producten voor audiovisuele producties.

Aanbeveling 4

betreffende punt 4, toevoeging van een als volgt luidend punt c)

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
	c) De volgende alinea aan artikel 2 bis toevoegen: Ten aanzien van niet-lineaire diensten kunnen de lidstaten de maatregelen nemen die worden genoemd in artikel 3, leden 3-5 en artikel 12, lid 3 van Richtlijn 2000/31 van het Europees Parlement en de Raad (inzake de elektronische handel).

Motivering

Het Comité kan zich vinden in het oorsprongsbeginsel als basisprincipe voor de richtlijn. De lidstaten moeten evenwel toch over de mogelijkheid beschikken om doorgifte van beelden uit andere landen te voorkomen. Wat lineaire diensten betreft, kan dat op grond van artikel 2 bis, 2a), maar voor niet-lineaire diensten zou er gat in de regelgeving ontstaan omdat de richtlijn betreffende audiovisuele mediadiensten voorrang zou hebben op die inzake de elektronische handel. Daarom moeten de lidstaten ook in geval van niet-lineaire diensten kunnen blijven optreden. Daarom moet in een nieuw artikel 2 bis, (4)expliciet worden verwezen naar de mogelijkheid voor de lidstaten om tegen deze diensten op te treden ex artikel 3, leden 3-5 en artikel 12, lid 3 van Richtlijn inzake de elektronische handel.

Aanbeveling 5

betreffende punt 5: nieuwe formulering van artikel 3, lid 3

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
3. De lidstaten stimuleren coregulering op de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden. De betrokken regelingen zijn dusdanig dat zij in brede kring worden aanvaard door de belangrijkste stakeholders en in doeltreffende handhaving voorzien.	3. De lidstaten stimuleren co- en zelfregulering ten behoeve van de omzetting en handhaving van de bepalingen van deze richtlijn. De betrokken regelingen zijn dusdanig dat zij in de afzonderlijke lidstaten in brede kring worden aanvaard en in doeltreffende handhaving voorzien.

Motivering

Het dient mogelijk te blijven dat de richtlijn middels zelf- en coregulering te uitvoer wordt gelegd. Daarom moet duidelijk uit de bepalingen, en wellicht ook uit de inleidende overwegingen, blijken dat zelfregulering mogelijk is, voor zover de uiteindelijke verantwoordelijkheid bij de staat berust en deze passende mogelijkheden tot ingrijpen heeft. Verder dient duidelijk te worden aangegeven dat „in brede kring" per lidstaat moet worden ingevuld en niet voor de gehele Gemeenschap geldt.

Aanbeveling 6

Punt 6, invoeging van art. 3 ter)

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
„Artikel 3 ter	*„Artikel 3 ter*
1. De lidstaten zien erop toe dat in andere lidstaten gevestigde omroeporganisaties met het oog op korte nieuwsverslagen niet verstoken blijven van toegang, op billijke, redelijke en niet-discriminerende basis, tot evenementen van groot belang voor het publiek die door een onder hun bevoegdheid vallende omroeporganisaties worden uitgezonden.	1. De lidstaten zien erop toe dat in andere lidstaten gevestigde omroeporganisaties, of omroeporganisaties die hun programma's in een minderheidstaal uitzenden, met het oog op korte nieuwsverslagen niet verstoken blijven van toegang, op billijke, redelijke en niet-discriminerende basis, tot evenementen van groot belang voor het publiek die door een onder hun bevoegdheid vallende omroeporganisaties worden uitgezonden.
2. Korte nieuwsverslagen kunnen door de omroeporganisaties vrij worden gekozen uit het signaal van de omroeporganisatie die de uitzending verzorgd, onder vermelding van ten minste de bron."	2. Korte nieuwsverslagen kunnen door de omroeporganisaties vrij worden gekozen uit het signaal van de omroeporganisatie die de uitzending verzorgd, onder vermelding van ten minste de bron. Daarnaast kan aan de omroeporgaisaties zelf toegang worden verleend tot een evenement om dit overeenkomstig het recht van de lidstaat uit te zenden."

Motivering

Het is cruciaal voor de regionale en culturele verscheidenheid dat ook binnenlandse omroeporganisaties die met een minderheidstaal werken, toegang hebben tot evenementen van groot belang voor het publiek. Zij geraken dan in dezelfde positie als omroeporganisaties die in een andere lidstaat zijn gevestigd.

Vanuit het oogpunt van de diversiteit van vrije meningsuiting is het onvoldoende om uitsluitend een toegangsrecht tot een bestaand signaal toe te kennen. Daarom moeten de lidstaten kunnen besluiten of het recht op korte nieuwsverslagen naast toegang tot het signaal zich ook uitstrekt tot een feitelijk recht van toegang tot evenementen. Dus moet artikel 3 ter, lid 2, de mogelijkheid van een toegangsrecht, te regelen naar nationaal recht, bevatten.

Aanbeveling 7

betreffende punt 6, wijziging van artikel 3 sexies

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
Artikel 3 sexies	*Artikel 3 sexies*
De lidstaten dragen er met passende middelen zorg voor dat audiovisuele mediadiensten en audiovisuele commerciële communicatie die door onder hun bevoegdheid vallende aanbieders worden geleverd, niet aanzetten tot haat op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, geloofsovertuiging of levensbeschouwing, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.	De lidstaten dragen er met passende middelen zorg voor dat audiovisuele mediadiensten en audiovisuele commerciële communicatie die door onder hun bevoegdheid vallende aanbieders worden geleverd, niet aanzetten tot haat op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, geloofsovertuiging of levensbeschouwing, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid of anderszins afbreuk aan de menselijke waarde doen.

Motivering

Ten behoeve van een uniforme bescherming wordt gestreefd naar harmonisering in het licht van artikel 13 van het EG-Verdrag. Verder blijft de menselijke waardigheid het belangrijkste te beschermen rechtsgoed (zie ook artikel 1 van het Handvest van grondrechten).

Aanbeveling 8

Punt 6, invoeging van art. 3 nonies

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
Artikel 3 nonies	*Artikel 3 nonies*
1. Audiovisuele mediadiensten die worden gesponsord of productplaatsing bevatten, moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:	1. Audiovisuele mediadiensten die worden gesponsord of productplaatsing bevatten, moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:
(…)	(…)
c) de kijkers moeten aan het begin en/of aan het einde duidelijk worden gewezen op het bestaan van een sponsoringovereenkomst en/of de aanwezigheid van productplaatsing. Gesponsorde programma's dienen duidelijk als zodanig te worden gekenmerkt door aan het begin, tijdens en/of aan het einde van het programma naam, logo en/of ander symbool van de sponsor, zoals een verwijzing naar diens product(en) of dienst(en) of een onderscheidingsteken daarvan, op passende wijze te vermelden. Programma's die productplaatsing bevatten moeten aan het begin van het programma op passende wijze worden gekenmerkt om verwarring bij de kijker te voorkomen.	c) de kijkers moeten aan het begin en/of aan het einde duidelijk worden gewezen op het bestaan van een sponsoringovereenkomst en/of de aanwezigheid van productplaatsing. Gesponsorde programma's dienen duidelijk als zodanig te worden gekenmerkt door aan het begin, tijdens en/of aan het einde van het programma naam, logo en/of ander symbool van de sponsor, zoals een verwijzing naar diens product(en) of dienst(en) of een onderscheidingsteken daarvan, op passende wijze te vermelden. Programma's die productplaatsing bevatten moeten aan het begin en aan het einde van het programma duidelijk worden gekenmerkt om verwarring bij de kijker te voorkomen.
(…)	(…)
4. Nieuws en actualiteiten mogen niet worden gesponsord en mogen geen productplaatsing bevatten. Audiovisuele mediadiensten voor kinderen en documentaires mogen geen productplaatsing bevatten.	4. Nieuws en actualiteiten mogen niet worden gesponsord ~~en mogen geen productplaatsing bevatten. Audiovisuele mediadiensten voor kinderen en documentaires mogen geen productplaatsing bevatten.~~ Uitsluitend bioscoop- en televisiefilms en niet voor kinderen bestemde amusementsprogramma's mogen productplaatsing bevatten.

Motivering

De richtlijn biedt voor het eerst de mogelijkheid dat vormen van audiovisuele commerciële communicatie productplaatsing bevatten. Deze versoepeling van de oorspronkelijk strikte scheiding van reclame en programma's gaat te ver. De Commissie houdt onvoldoende rekening met de aan deze versoepeling verbonden risico's voor programma-autonomie en redactionele onafhankelijkheid. Weliswaar stelt zij voor om productplaatsing voor bepaalde programma's uit te sluiten, maar dat geldt niet voor nieuwsuitzendingen, actualiteitenrubrieken, kinderprogramma's en documentaires. Zodoende zou productplaatsing worden toegestaan in bijv. programma's ten behoeve van consumentenbescherming of over reizen of producten.

De daaraan verbonden risico's kunnen ook niet door de bepaling van artikel 3 nonies, lid 1, onder a, worden uitgesloten. De praktijk leert dat degenen die een product in een programma plaatsen, ook invloed op de vormgeving van dat programma hebben. Anderzijds valt niet te ontkennen dat klassieke reclamevormen hun grenzen hebben bereikt en dat bepaalde soorten productplaatsingen, bijv. in speelfilms, allang op grote schaal werkelijkheid zijn. Daarom wordt gepleit voor een beperkte vorm van productplaatsing, d.w.z. uitsluitend in bioscoop- en televisiefilms. Deze bevatten nu al (bijv. als zij in de VS werden gemaakt) regelmatig productplaatsing. In ruil voor de gedeeltelijke toelating van productplaatsing moet de identificatieverplichting van artikel 3 nonies, lid 1, onder c, worden aangescherpt door te bepalen dat voortdurend wordt aangegeven dat er sprake is van productplaatsing, zodat ook kijkers die slechts een deel van het programma bekijken op de hoogte zijn van de reclamepraktijken. Dan kan productplaatsing ook voor niet voor kinderen bestemde programma's worden toegelaten.

Aanbeveling 9

Punt 10, nieuwe formulering art. 11

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
10. Artikel 11 wordt vervangen door:	10. Artikel 11 wordt vervangen door:
„Artikel 11	*„Artikel 11*
2. Uitzendingen van televisiefilms (met uitsluiting van feuilletons, miniseries, lichte amusementprogramma's en documentaires), cinematografische werken, kinderprogramma's en nieuwsprogramma's mogen één keer per tijdvak van 35 minuten worden onderbroken voor reclame en/of telewinkelen.	2. Uitzendingen van televisiefilms (met uitsluiting van feuilletons, miniseries, lichte amusementprogramma's en documentaires) en cinematografische werken mogen één keer per tijdvak van 30 minuten worden onderbroken voor reclame en/of telewinkelen.
Uitzendingen van religieuze diensten mogen niet worden onderbroken voor reclame of telewinkelen."	Uitzendingen van religieuze diensten en kinder- en nieuwsprogramma's mogen niet door reclame of telewinkelen worden onderbroken."

Motivering

Door de voorgestelde versoepeling krijgen de aanbieders van mediadiensten meer flexibiliteit voor het ontwerpen van programma's. Wel moeten als aanvulling op het Commissievoorstel reclameonderbrekingen ook in kinder- en nieuwsprogramma's worden verboden. Het eerste is uit het oogpunt van kinderbescherming noodzakelijk, omdat kinderen reclame en programma nog niet goed genoeg uit elkaar kunnen houden en reclameboodschappen nog niet op de juiste wijze kunnen inschatten. Wat nieuwsprogramma's betreft, is het verbod noodzakelijk met het oog op de bijzondere functie van die programma's voor de onafhankelijke meningsvorming.

Aanbeveling 10

Punt 20, wijziging van art. 23 ter

Door de Commissie voorgestelde formulering	Voorstel tot wijziging van het CvdR
(20) Het volgende artikel 23 ter wordt ingevoegd:	(20) Het volgende artikel 23 ter wordt ingevoegd:
„Artikel 23 ter	*„Artikel 23 ter*
1. De lidstaten garanderen de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties en zien erop toe dat die hun bevoegdheden op onvooringenomen en transparante wijze uitoefenen.	1. ~~De lidstaten~~ Los van hun regelingen betreffende openbare aanbieders van mediadiensten, garanderen de lidstaten de onafhankelijkheid van de nationale, en eventueel bestaande regionale, regelgevende instanties en zien erop toe dat die hun bevoegdheden op onvooringenomen en transparante wijze uitoefenen.
2. De nationale regelgevende instanties verschaffen elkaar en de Commissie de informatie die nodig is voor de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn."	2. De nationale regelgevende instanties verschaffen elkaar en de Commissie de informatie die nodig is voor de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn."

Motivering

De onafhankelijkheid van de nationale regelgevende autoriteiten verdient weliswaar als grondbeginsel bijval, maar de vormgeving van het toezicht op de media dient een zaak van de lidstaten en in voorkomend geval van de regio's met wetgevende bevoegdheden te blijven. Voorts mag op basis van artikel 23 ter de positie van de openbare omroeporganisaties niet worden beïnvloed en ook mag het artikel geen grond bieden voor externe controle van alle omroeporganisaties. Dit geldt met name voor al die lidstaten en regio's die op basis van hun grondwet de openbare omroep intern op pluralistische leest schoeien met een interne regeling voor de controle, en deze slechts aan beperkt staatstoezicht onderwerpen.

Door deze wijziging moeten de lidstaten verder ook de onafhankelijkheid en transparantie garanderen van regionale regelgevende instanties, als die er zijn. Dat laatste is of kan het geval zijn bij regio's met wetgevende bevoegdheden op het gebied van communicatie of in lidstaten met een bepaalde vorm van federalisering of autonome gemeenschappen. Er verandert dus niets aan de bevoegdheden van de nationale overheden: het doel van deze wijziging is alleen om, in overeenstemming met het in het Verdrag van Maastricht vastgelegde subsidiariteitsbeginsel, op subnationaal bestuursniveau dezelfde garanties van onafhankelijkheid en transparantie te bieden als op nationaal bestuursniveau.

Brussel, 11 oktober 2006

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
M. DELEBARRE